

[Arentoft]

støtte realistiske bestræbelser – og alt det kan man jo sige regeringen har gjort hele tiden – betragter jeg den faktisk som en afværgedagsorden, idet jeg er sikker på, at formanden sætter den til afstemning først, fordi den har det største flertal bag sig.

Da fremskridtspartiet altid tager stilling i enhver sag og siger enten ja eller nej, så siger vi også ja i denne sag. Dermed falder jo den af hr. Gert Petersen foreslåede dagsorden væk, og så behøver vi ikke nogen former for bortforklaringer, for værre end den, vi fik af hr. Lasse Budtz, kan man ikke tænke sig; det var vel det, der hedder »en politisk forklaring«.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg mener, der er grund til at notere med meget stor tilfredshed, at ikke alene venstre, ikke alene de konservative og ikke alene kristeligt folkeparti – det sidste undrer mig nu ikke så meget, for jeg er klar over, at kristeligt folkeparti i hjertet hele tiden har været med – men nu også centrum-demokraterne, herunder den mest stædige forkæmper for de mest yderliggående synspunkter i USA, hr. Erhard Jakobsen, er med. Også hr. Erhard Jakobsen siger i dag for det første nej til, at nulløsningen er en tilfredsstillende løsning; der må og skal udarbejdes en bedre realistisk alternativ løsning over for Sovjets forslag. Det er knagende godt, og det er en god og rigtig kolbøtte, som hr. Erhard Jakobsen dér har slået.

Det andet er, at den hr. Erhard Jakobsen, der i tide og utide har angrebet al snak om atomfri zoner, nu accepterer atomfri zoner i Europa og gør det med henvisning til, at det bare ikke måtte være noget med atomfri zone i Nykøbing, eller hvad det nu var, hr. Erhard Jakobsen sagde. Jeg synes, det er strålende. Der er bevægelse. Jeg synes, det er glimrende, og jeg vil gerne sige: der er bevægelse i tingene, og det er socialdemokratiet, der er årsagen til det.

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg tænker tilbage på min politiske tilværelse, tror jeg, det er første gang, hr. Anker Jørgensen har rost mig for noget fra denne talerstol, og det bør jeg da selvfølgelig påskønne. Nu var det på et helt forkert

grundlag, men det skyldes naturligvis dels, at hr. Anker Jørgensen ikke har hørt ordentlig efter, dels fortolker dagsordenen forkert. Det med Nykøbing var på en helt anden måde. Derimod overhørte hr. Anker Jørgensen ganske, hvad jeg sagde.

Jeg kan fuldt ud gå ind for at støtte realistiske bestræbelser. Det tror jeg oven i købet jeg understregede meget stærkt. Derved har hverken regeringen eller jeg forpligtet sig til så forfærdelig meget. Hvem i alverden kunne ikke tænke sig at støtte det realistiske, når vi engang ser det?

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er jo ret tydeligt, at der er en del, der ikke ønsker at være i stue med hinanden. Jeg må konstatere, at den debat, der var for lidt siden mellem udenrigsministeren og hr. Gert Petersen, nok også havde det ophøjede formål at sikre sig imod hinandens stemmeafgivelse. Udenrigsministeren ønsker ikke en dagsorden vedtaget med SFs stemmer og omvendt. Om det lykkes for hr. Anker Jørgensen og hr. Erhard Jakobsen at blive uenige, det ved jeg ikke. Jeg tror nok, det ender med, at de stemmer sammen. Endelig er jo hr. Gert Petersens dagsorden her i tolvte time det bedste udtryk for, at man bestemt ikke ønsker at stemme sammen med regeringen.

Jeg synes, det er at gå i lidt små sko. Det er uden for enhver diskussion, som hr. Anker Jørgensen gjorde opmærksom på, at der tages afstand fra nulløsningen i dette forslag. Det kan man lige så godt vedstå først som sidst, også hr. Erhard Jakobsen.

Vi må altså sige, at uanset at der i SFs dagsorden ikke er noget, der strider imod den opfattelse, vi har, fastholder vi, at vi støtter det dagsordensforslag, socialdemokratiet har stillet. Skulle der også komme en afstemning om SFs, kan vi også støtte det.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Det er stadig til hr. Erhard Jakobsen. Er det ikke rigtigt, hr. Erhard Jakobsen, at hr. Erhard Jakobsen i utallige indlæg i debatter her i folketinget har betragtet al snak om atomfri zoner som noget, der overhovedet ikke havde noget med realiteterne at gøre? Jeg synes derfor stadig væk, at det er godt, at hr. Erhard Jakobsen har slået en kolbøtte.